

на свети Димитрий Солунски.

М л а д и я т - Не искаме да я оставим в ръцете на врага. Даряваме я на вашия град.

С т а р и я т - И дано чудотворецът помогне на святото дело!  
Бавно и тържествено развиват иконата и я изправят пред очите им.

А с е н - Гледай чудо!... Лицата на другите светии са бледи и изпити, а този като жив стои ~~отна~~напреде ти!

П е т ъ р - Белики боже, колко прилича на наш Иваница?  
Калоян понечва да излезе.

Т а м а р а - Къде, синко?

К а л о я н - Да бия камбаната! Настана време за бунта!

А с е н - Това не е детинска работа.

К а л о я н - Аз не съм вече дете! Запосни го!

Калоян излиза.

Е л в а н а - Белики княже, възкреси пак царството на дедите си...

Протегни ръка над измъчените люде...

Близат княз Белота, Иванко и Николица.

Б е л о т а - До кога ще робуваме, Белота. *Белгуне?*

А с е н - Бижда му се края вече, Белота.

Б е л о т а - Знайте, че докато имам две аспри в джоба си, те ще бъдат за делото.

А с е н - Аз се гордея с твоята преданност. Но Визант<sup>с</sup> е още силен. Затова решихме с моя брат П~~е~~тър да заминем за Царевград и за последен път се явим пред императора да искаме правдини. Ако не сполучим - вие знаете вече...

И в а н к о - Няма защо да си правите труд да ходите. Празна работа е това.

Н и к о л и ц а - Само пари да се харчат. И аз споделям думите на